

CULTURA ESPECTACLES

**Tàrrega
obrirà
amb Kiku
Misto**

**El 'performer'
donarà el tret de
sortida de
la 29 edició
de la Fira**

**Diàleg de
Dupin i
Miró a
Montjuïc**

**La Fundació
recorda la relació
entre el pintor i
el poeta**

Mark Delavan (Jochanaan) i Nina Stemme (Salomé) durant el primer acte de l'òpera de Richard Strauss, quan ella li declara el seu amor incondicional ■ RUTH MARIGOT

El Gran Teatre del Liceu estrena divendres una nova producció de l'òpera 'Salomé', de Richard Strauss, amb la direcció escènica del flamenc Guy Joosten

La veritat oculta

Andreu Gomila
BARCELONA

El director d'escena flamenc Guy Joosten torna al Liceu amb un Strauss després del seu discret debut amb *Elektra* (2008). La peça triada és *Salomé*, una obra major de primers del segle XX, que Joosten ha volgut emparentar amb una altra peça mestra de finals de segle, *Festen*, la pel·lícula de Thomas Vinterberg que va inaugurar el moviment Dogma 95. El mateix director, després d'explicar la seva concepció de l'òpera, no s'està de reconèixer la influència del film en la seva posada en escena, ja que, al segon acte, tindrem una família al voltant d'una taula i un secret la revelació del qual centrarà tota la peça.

Aquesta *Salomé* que oferirà el Liceu és l'estrena d'una coproducció amb La Monnaie de Brussel·les i, a banda de comptar de nou amb Joosten i Michael Boder en la direcció musical, tindrem la soprano sueca Nina Stemme (*Salomé*).

“Salomé és una noia jove que creix en una família envoltada de violència”

Més enllà de *Festen*, hem de parlar d'una altra font d'inspiració visual per explicar aquesta *Salomé*. Joosten fa referència a la fotografia de Spencer Platt que va guanyar el World Press Photo del 2006, on es veuen uns joves libanesos, ben vestits i feliços, recorrent amb un descapotable vermell i llampant una zona del sud de Beirut devastada per la guerra. La imatge ofereix un contrast enorme. I això és el que ha buscat el director d'escena: mostrar una família rica, però sense moral, en un món derruït. El contrast en aquesta òpera el trobarem entre la família de la protagonista i Jochanaan, el profeta, que Joosten ha volgut potenciar. “Mai se li dóna la rellevància que té”, es queixa. Per fer això, remarca,

no ha hagut de canviar cap coma ni cap nota, sinó simplement emfatitzar aquest personatge, que al Liceu interpretarà –primer repartiment– el baríton nord-americà Mark Delavan, que debuta al coliseu de la Rambla. “Ell és la moral, la consciència, la fe, elements que són dins totes les persones”, afegeix. Delavan ha estat conscient de les magnituds del repte, de les dificultats, com diu ell, de “traduir una cosa boirosa com la moral en una forma humana, amb sentiments reals, accions reals”.

La Villa Certosa?

Les imatges són el leitmotiv de *Salomé* i el que actualitza l'òpera. Ell ha vestit els personatges com si haguessin sortit d'*El Padrí*, un clan de mafiosos que

acumula riqueses, esbirros i tot el clergat al voltant d'una taula. Joosten, fent referència a les polèmiques fotografies de la Villa Certosa de Berlusconi, constata “la força de les imatges per comprometre una personalitat política”. I aquí veurem com de devastador pot ser el seu efecte.

El director diu que en el muntatge serà un vídeo el que comprometrà un dels protagonistes, el tetrarca Herodes. La projecció substitueix el famós ball de l'òpera: “Quan afrontes *Salomé* sempre penses què en faràs, d'aquest ball, ja que o tens uns cantants que no saben ballar o uns ballarins que ballen massa bé. Quin sentit té aquest ball més enllà dels nou minuts de música simfònica?”.

Joosten recorda que fins

que Oscar Wilde va escriure l'obra de teatre homònima, *Salomé* mai havia estat el centre de l'acció d'una història que forma part de la tradició judeocristiana. L'escriptor irlandès i després el llibretista de Strauss, Hugo von Hofmannsthal, fan que *Salomé* deixi de ser una noia submissa en mans de la mare, Herodias, per esdevenir una dona que pren la iniciativa. I, no cal dir-ho, l'assumeix amb totes les conseqüències, vilment, com una nena capriciosa. “*Salomé* és una noia jove que creix en una família envoltada de violència, mort, i mai ha tingut accés a l'amor”, indica el director d'escena. Ella relacionarà l'amor amb el poder i la possessió. Aquí veurem la crisi de valors, la baixa moral, de la societat contemporània. ■